

Alexander Baljakin wordt vergeetachtig

Topspeler DV Huissen heeft geen al te hoge verwachtingen van zijn tiende deelname aan een eindronde van het WK dammen.

foto Rolf Hensel

DOOR PETER BOEL

Hij mag dan wereldkampioen rapid en Europees kampioen blitz zijn, profdammer Alexander Baljakin heeft geen idee hoe hij het zal gaan doen op het WK, dat morgen in Emmen begint. "Ik denk dat ik blij mag zijn als ik bij de eerste tien eindig."

Niet bepaald een optimistisch geluid van een wereldtopper. Want dat mag je Baljakin (54) toch wel noemen. Zo is hij vijfvoudig Nederlands kampioen en werd hij in april dit jaar tweede achter Roel Boomstra, maar met een gelijk aantal punten. En als je Nederlandse top bent in het dammen, ben je ook wereldtop. Maar Baljakin is ontevreden over zijn vorm van de laatste tijd. "Ik heb de eerste drie competitiewedstrijden voor Huissen niet kunnen winnen", zegt hij. "Pas in de vierde ronde scoorde ik, doordat mijn tegenstander een blunder maakte in een onduidelijke stelling."

"Misschien is het gewoon de leeftijd", zegt de al jaren in Arnhem woonachtige Wit-Rus. "Volgens mij ben ik de oudste deelnemer in Emmen. Ik krijg nog vaak goede stellingen. Maar dan gaat er iets mis. Ik maak het niet meer af. Soms zit ik thuis naar de stelling te kijken, en dan vraag ik me af hoe ik zo'n domme zet heb kunnen doen."

Baljakin heeft zich natuurlijk wel terdege voorbereid. "Ik heb drie dagen met Andrej Kalmakov gewerkt, ik ben van de week een dag bij bondscoach Rob Clerc geweest en ik oefen veel op internet. Je bestudeert de openingen die je tegenstanders spelen en probeert daarin iets te vinden. Maar ik word vergeetachtig. Dat is echt een ramp. Wat ik twee weken geleden heb bekeken, ben ik op de speeldag weer vergeten. Dus ik moet op de avond of zelfs de ochtend voor de partij alles nog eens doornemen."

Ook de fysieke conditie moet goed zijn. Maar ook daar hapert het enigszins bij de sinds 2010 genaturaliseerde Nederlander. "Ik begon in september met hardlopen, maar ik kreeg rugpijn, dus moest ik stoppen. Anders wordt het achter het bord nog erger. Ik doe nog wel wat aan yoga."

Meervoudig wereldkampioen Alexander Schwarzman en Guntis Valneris, in 1994 de beste van de wereld en huidig ploeggenoot van Baljakin bij landskampioen DV Huissen, hebben zich niet eens weten te plaatsen via het zware traject van het EK, en zijn reserves voor dit WK. Titelhouders Alexander Georgiev en de Kameroener Jean Marc Ndjofang zijn wel van de partij, maar die hebben net vorige week een zware match om de wereldtitel afgerond.

De 22-jarige Roel Boomstra, die in Emmen woont, is voor vele Nederlanders de favoriet voor de titel. "Maar de druk is zwaar voor hem, omdat iedereen vindt dat hij moet winnen", weet Baljakin, die nog rekening houdt met Wouter Sipma, ook een Emmenaar. "Als hij meer balans in zijn spel weet te brengen."

Verder doen er, naast Ndjofang en de eveneens ervaren Ndiaga Samb, nog drie jonge Afrikanen mee: Freddy Loko uit Congo, Joel Atse Ncho uit Ivoorkust, en Leopold Kouogueu Kouomou uit Kameroen. "Dat kan heel interessant worden. Zij hebben een andere stijl, dynamischer, met veel combinaties maar ook met positioneel gevoel. Voor mij is dat gevaarlijk, ik ben Europese tegenstanders gewend. En het rekenen is bij mij ook minder geworden."

Baljakin, die in de eerste vijftien jaar voor Huissen elke twee weken treinreizen van dertig uur aflegde om hier voor zijn clubje te kunnen spelen, woont inmiddels een jaar of tien in Nederland. Eerst in Huissen, nu alweer een aantal jaren in Arnhem, met zijn vrouw Tatjana en twee dochters, van 11 en 4 jaar. Met hen gaat hij er wel eens op uit, verder neemt dammen veruit de grootste plaats in in zijn leven. "Als ik 's avonds een uurtje over heb, ga ik wel eens online poken, maar puur voor mijn plezier."

Van NOCNSF ontvangt hij een stipendium, waarvan hij behoorlijk kan leven. Daarnaast wordt hij betaald door DV Huissen. "Daar speel ik nu 26 jaar. Ik heb nooit een aanbod gekregen van een andere club. Dat is ergens best vreemd, maar ik vind het niet erg. Ze denken natuurlijk, die voelt zich thuis in Huissen. En dat is ook zo. Ik heb al een stuk of 250 partijen voor deze club gespeeld. Hoeveel ik er daarvan verloren heb? Misschien een stuk of vijf."

En dan zijn er nog inkomsten van toernooien als het WK rapid in Izmir, dat Baljakin vorige maand verrassend op zijn naam bracht. "Duizend euro leverde me dat op. Toch mooi meegenomen", zegt hij in authentiek Nederlands, met Slavische tongval.

Negenmaal nam Baljakin al deel aan een WK. In 2013 wist hij zich niet te plaatsen. Nu heeft hij een plaats als tweede speler van het organiserende land, vanwege zijn tweede plek op het NK. Het is voor hem prettig dat het toernooi in Nederland plaatsvindt. "Dat reizen was twintig jaar geleden wel leuk, maar nu blijf ik liever thuis. In Afrika speel ik bijvoorbeeld altijd slecht. Misschien ligt dat aan de omstandigheden, misschien aan de speelstijl. Daarom is dit toernooi, met vijf Afrikanen, onzeker voor mij. Ik denk dat ik blij mag zijn als ik bij de eerste tien eindig."

In Groningen 1986 werd hij tweede achter Alexander Dibman, zijn beste resultaat ooit op een mondiaal eindtoernooi. "Maar ja, dat was wel dertig jaar geleden."

'Ik maak het niet meer af. Soms zit ik thuis naar de stelling te kijken, en dan vraag ik me af hoe ik zo'n domme zet heb kunnen doen'